

[C. J. F. Sven.]

denne Beslutning, den er truffet enstemmigt, ogsaa det ærede Medlems Partifæller stemte derfor. At man paa Frederiksberg i dette som i saa mange andre Forhold søger at faa Udgifterne saa langt ned som muligt for at kunne glæde Skatteyderne, kan jo være meget rart for de gode Skatteydere, der høster Fordel deraf, men for de gamle Mennesker har det i dette Tilfælde som i adskillige andre ikke været helt saa godt.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har Ordet for en kort Bemærkning.

C. J. F. Sven: Den sidste Bemærkning synes jeg ærlig talt det ærede Medlem burde have sparet sig. Det er en fuldkommen uberettiget, udokumenteret og urigtig Paastand. Der er selvfølgelig lige saa lidt i denne som i nogen anden Sag lagt økonomiske Hensyn til Grund, vor Fremgangsmaade har udelukkende været dikteret af dette ene, at Lov er Lov og Lov skal holdes. At man kan have Medlidenhed med de paagældende, og at man muligvis kunde søge at hjælpe dem paa andre Maader ved Optagelse i Alderdomshjem f. Eks., er en helt anden Side af Sagen, men saa længe der er en Lov, maa den holdes, og saa har man ikke Lov til at paaskyde Modstanderne af en saadan Tankegang, at det kun sker af økonomiske Hensyn, for at nedsætte Skatterne. I øvrigt var det Beløb, det her drejer sig om, saa minimalt, at det for selve Skattespørgsmaalet overhovedet ikke kunde spille nogen Rolle.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Maa jeg i Anledning af Bemærkningen om, at dette Beløb ingen Rolle spillede af Hensyn til Skatten, sige, at paa Frederiksberg lever vi jo under det konservative Flertals Styre, og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven er jo Leder af det sociale Udvalg. Jeg vil vove at paastaa, at det kan kun være Hensynet til Skattenedsættelsen, der gør, at man er i den Grad smaalig overfor de fattige. Jeg nævner saaledes, at i Aaret 1923—24 brugte Frederiksberg Kommune til den Foranstaltning, der er Tale om her, 50 Kr. om Maaneden, 600 Kr. om Aaret, og vi havde over 3 000 Aldersrentenydere, saa jeg tør nok paastaa, at der er taget alle mulige smaalige Hensyn, og at man har gjort,

hvad der var muligt, for at udbetale det mindst mulige. Der var i 1924—25, det Aar, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen nævnte, kun 33 Personer af over 3 000 Aldersrentenydere, der fik noget. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Sven er tjent med at komme til at diskutere Spørgsmaalet Frederiksberg i denne Forbindelse.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven ligesom beklagede sig over, at jeg havde draget denne Sag frem. Naar jeg har gjort det, skyldes det den Omstændighed, at det ærede Medlem i sin Tale om det sociale Forslag hævdede, at Loven vilde binde Kommunalbestyrelserne for stærkt. Dertil sagde jeg, at det ærede Medlem som Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse jo dog ikke godt kunde beklage sig over, at der var bestemte Lovregler, idet jeg henviste til, hvorledes Frederiksberg Kommune i Mod sætning til hele det øvrige Land havde hængt sig i Lovens Bestemmelser. Det ærede Medlem følte sig nu ligesom krænkede over, at jeg havde sagt, at det var af økonomiske Grunde, man gjorde det paa Frederiksberg, og sagde, at Beløbet spillede jo ingen Rolle. Nej, ikke de Par Skilling til Slagelse Kommune, men de Tal, jeg nævnte, og de Tal, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen nu nævnte, viser jo ogsaa, at man paa Frederiksberg fortolkede det paa en saadan Maade, at det dér kom til at spille en Rolle, thi hvis Frederiksberg Kommune havde anvendt Loven paa samme Maade, som man gjorde i de fleste andre Kommuner, vilde det ikke være blevet 2 700 Kr., de havde anvendt i det paagældende Aar, men vel ca. 150 000 Kr. I øvrigt vil jeg gerne erindre om, at det ærede Medlem Hr. Krag, da han udsendte sit andet Cirkulære, redegjorde for denne Sag her i Tinget og erklærede, at han for sit Vedkommende ønskede at fortolke Loven paa en saa human Maade som muligt, saaledes at man blev i Stand til at hjælpe de Mennesker, som vitterligt fik en saa lav Aldersrente, at de ikke kunde eksistere. Denne Opfattelse delte man i Landets forskellige Kommuner uanset Partistandpunkt, men Frederiksberg Kommune stillede sig her ganske alene udenfor denne Opfattelse.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har Ordet for en kort Bemærkning.